

REGIONALNA GEOGRAFIJA V SLOVENSKI GEOGRAFIJI

Franc Lovrenčak*

IZVLEČEK

UDK 913(497.12)

Prispevek obravnava pregled regionalnogeografskih del v slovenski geografiji. Po vsebini in številu teh del ločujemo tri razdobja v razvoju regionalne geografije: do ustanovitve univerze v Ljubljani, od te ustanovitve do druge svetovne vojne in dobo po njej.

ABSTRACT

UDC 913(497.12)

REGIONAL GEOGRAPHY IN SLOVENE GEOGRAPHY

Contribution deals with a survey of regional geographic work in Slovene geography. According to the contents and number of work we can distinguish three periods in development of regional geography: up to establishment of University in Ljubljana, between establishment and second World war, and after it.

Regionalnogeografska dela v slovenski geografiji lahko razdelimo na tri obdobja. Prvo obsega dobo do ustanovitve univerze v Ljubljani, ko je bil na filozofski fakulteti osnovan geografski inštitut in katedra za geografijo. To je doba, ko je mogoče govoriti le o posameznih delih, s katerimi se začne slovenska geografija. Druga doba zajema čas od ustanovitve univerze do druge svetovne vojne, ko se že pojavijo kompleksne regionalne obdelave. V tretje obdobje pa spada čas po drugi svetovni vojni z močnim razmahom regionalnogeografskih študij.

I.

V obdobju do prve svetovne vojne, ko se je šele rojevala slovenska geografija, regionalnogeografskih del skoraj ni. Bohinec (1925) je v pregledu razvoja geografije pri Slovencih zapisal, da so takrat prevladovala dela iz domoznanstva in šolske geografije. Regionalni prikazi so imeli v precejšnji meri opisni značaj. Nova smer v evropski geografiji, ki je vodila k razlagi pokrajine kot celote, se je v knjigah o

* Dr., doc., Oddelek za geografijo, Filozofska fakulteta, 61000 Ljubljana, Aškerčeva 12.

slovenskih deželah le malo uveljavila. Do neke mere se kaže modernejša regionalnogeografska zasnovanost v posameznih delih o slovenskih deželah, ki jih je v drugi polovici 19. stol. začela izdajati Slovenska matica v zemljepisno-zgodovinski zbirki Slovenska zemlja. Med sodelavci pri tej zbirki ima dokaj pomembno mesto Simon Rutar, ki je napisal knjigo: Zgodovina Tolminskega. Drugi del knjige zajema prirodoznanški opis Tolminskega in tretji statistični del. Ta dva dela zajemata glavne prirodne in družbene značilnosti, od reliefa, voda in geološke sestave do prebivalstva in živinoreje.

Za matično zbirko je Rutar (1892) napisal knjigo o Goriški in Gradiščanski. V prvem delu je podal že bolj popolen regionalnogeografski prikaz kot ga je za Tolminsko. Poleg lege in meja je zajel še reliefne in kamninske značilnosti, vodovje, podnebje, živalstvo in rastlinstvo. Temu poglavju sledi politični opis in poglavje o prebivalstvu, gospodarstvu in šolstvu. Po Bohincu (1925) je ta knjiga prvi moderni opis neke slovenske dežele in knjiga o Tolminskem v naši geografiji prvi opis manjše geografske enote.

Podoben koncept bolj ali manj uspešnega prikazovanja posameznih slovenskih dežel odseva tudi iz ostalih knjig te zbirke. Med njimi izstopa še knjiga Seidla (1907), ki je napisal monografijo o Kamniških Alpah. To ni celovita regionalna študija. Izrazit poudarek je na morfologiji in geološki zgradbi in rastlinstvu.

Novo pot je ubral tudi Šarabon (1916), ki je napisal geografijo Avstro-Ogrske. Čeprav ponekod v posameznih poglavjih našteva dejstva in podatke, drugod vzročno povezuje pojave, npr. reliefno ekspozicijo, nadmorsko višino in rastlinske pasove. Razporeditev snovi pa še ni v smislu moderne regionalne geografije. Najprej so obdelani relief, podnebje (vetrovi in padavine so v ločenih poglavjih) flora in favna, nato prebivalstvo, narodnosti in verske razmere. Sledijo prikazi posameznih regij, npr. alpske dežele, kraške dežele itd. Za vsako deželo avtor na-

vaja značilne naravne in družbene dejavnike. Šele za tem regionalnim prikazom je uvrščeno gospodarstvo. Avtor se dotika perečih vprašanj, ki so še sedaj aktualna. Kot zanimivost navajamo stavek o onesnaženosti rek v Alpah: "Moderni čas je s svojimi tovarnami, odpadki itd. ribe na večjih krajih popolnoma pregnal, prim. Gornja Štajerska". Strokovno težo temu geografskemu pregledu daje v uvodnem poglavju navedena literatura in karte, kjer so upoštevana tudi slovenska dela.

II.

Ko je bila 1919. leta ustanovljena univerza v Ljubljani, je bil že v šolskem letu 1919/20 ustanovljen tudi geografski inštitut (Bohinec, 1925). S tem je bilo osnovano organizacijsko središče za razvoj slovenske geografije, ki naj bi dosegla raven, doseženo drugod po svetu; tudi v kompleksnem proučevanju ne samo manjših pokrajinskih enot v Sloveniji, temveč tudi v Jugoslaviji in ostalih evropskih ter izvenevropskih dežel. Čeprav v tem najzgodnejšem obdobju slovenske znanstvene geografije na univerzi še ni bilo ljudi, ki bi napisali pomembnejša regionalnogeografska dela, so to storili nekateri srednješolski profesorji.

Capuder (1919) je napisal kratko geografijo Jugoslavije z naslovom "Naša država" in podnaslovom "Zemljepisni pregled s statističnimi tabelami". Po vsebinski zasnovi se ne razlikuje od Šaraboňove geografije Avstro-Ogrske. V knjigi je najprej obdelan položaj države, njene naravne značilnosti in politična razdelitev, nato pa prebivalstvo, naselja ter prometne poti. Drugi del obsega opis posameznih regij in tretji gospodarske razmere. Avtor obravnava pojave že vzročno, ko npr. povezuje podnebje, relief in rastlinstvo.

Posebno mesto med regionalnogeografskimi deli zavzema knjiga o Jugoslaviji, ki jo je napisal mladi Melik (1921 - prvi del, 1923 - drugi del). Z njo smo dobili prvi obsežen zemljepisni pregled Jugoslavije v slovenščini, izhajajoč iz moderne koncepta regionalne geografije. Snov je razdeljena po znani shemi, ki se je ohranila še do danes. Prvi del

zajema naravne (relief, vode, podnebje, rastlinstvo in živalstvo) in družbene (prebivalstvo, tipe naselij in gospodarstvo) dejavnike. V drugem delu so razvrščeni prikazi posameznih delov države od Slovenije, preko Hrvaške do južne Makedonije. Slovenijo je avtor že dokaj podrobno razčlenil in geografsko predstavil tudi manjše regije. S tem smo dobili prvo moderno regionalno obdelavo celega slovenskega ozemlja, žal takrat razdeljenega na svobodno ali jugoslovansko Slovenijo ter avstrijsko in italijansko Slovenijo (Melik, 1923, 5). Knjigo odlikuje pregled geografske literature, ki jo je avtor uporabil, kar omogoča kritičen pretres njegovih trditev. Takih pregledov v nekaterih starejših delih še ne najdemo.

V času izida prvih modernih slovenskih regionalnih knjig o Sloveniji in Jugoslaviji je nastalo tudi prvo slovensko geografsko delo o neki nedomači državi. Šarabon (1922) je napisal kratek geografski pregled Češkoslovaške republike, ki je manj popolen kot njegovo starejše delo o Avstro-Ogrski. Čeprav je to poljudno pisano delo (avtor ne navaja virov), je z njim začeta regionalna geografija tujih držav. Knjižica zajema od prirodnih dejavnikov relief, podnebje in rastje, od družbenih pa prebivalstvo, naselja in gospodarstvo. Nima pa pregleda o posameznih pokrajinskih enotah.

Kmalu po ustanovitvi univerze so mladi študentje začeli izdajati prvo geografsko znanstveno revijo Geografski vestnik (leta 1925). S tem je bila dana možnost tiskanja tudi regionalnih razprav. Vendar v letnikih vestnika do druge svetovne vojne skoraj ni takih študij, z izjemo Ilešičeve (1938) razprave o Škofjeloškem hribovju. Do neke mere je to razumljivo, saj je bilo potrebno najprej proučiti slabo poznane posamezne elemente pokrajine. Šele na tej osnovi se lahko preide h kompleksnemu pregledu določene regije. Vendar je kljub temu izšlo več regionalnogeografskih člankov in razprav Melika (Meze, 1960) in Ilešiča (Meze, Lojk, 1967) in drugih.

Najpomembnejše regionalnogeografsko delo v času med svetovnima vojnama v slovenski geografiji predstavlja Melikova Slovenija (1935 - prvi del, 1936 - drugi del). V njej so že zbrani rezultati cele vrste podrobnih proučitev Slovenije, ki jih je opravil Melik sam, delno pa tudi drugi geografi. S to knjigo je avtor nadaljeval že pred leti začeto regionalnogeografsko delo v zemljepisnem pregledu Jugoslavije, ko je najprej podal obči pregled in nato pregled posameznih regij.

V obdobju po prvi svetovni vojni so slovenski geografi pripravili tudi vrsto regionalnogeografskih učbenikov za srednje in strokovne šole. V njih so obravnavali geografijo Evrope in izvenevropskih dežel ter geografijo Jugoslavije. S temi deli se je prenašal nov vzročni in razlagalni način geografskega mišljenja tudi v šole. Pisci teh zemljepisov za različne razrede so bili Bohinec, Prijatelj, Savnik in Miklavčič (Gams, 1968). Zanimivo je, da v tem času slovenski geografi niso napisali pomembnejših del iz regionalne geografije sveta. Ilešič (1950) piše, da v stari Jugoslaviji pri tem delu niso prišli čez nekatere poskuse, ki so zamrli zaradi izdajateljskih težav.

III.

Doba po drugi svetovni vojni je po Ilešiču (1979) pomenila tudi za slovensko geografijo pomembno prelomnico. Zlasti zaradi razširjenih organizacijskih in materialnih delovnih pogojev. Ta prelom se kaže tudi v regionalni geografiji, delno v konceptu in v izrazitem porastu obsežnejših regionalnogeografskih del. Podobno kot je Ilešič (1979) postavil leti 1960 - 1961 za mejnik v razvoju povojne slovenske geografije, lahko tudi v razvoju regionalne geografije postavimo isto mejo.

Za prvo obdobje je značilen pravi izbruh regionalnih sintez pri obeh tedaj vodilnih slovenskih geografih Meliku in Ilešiču. V tem se kaže njuna znanstvena in strokovna dozorelost, ki sta jo dosegla po svojem večletnem proučevanju raznih geografskih vprašanj. Vsebinsko se kaže razlika med njima v tem, da je bil Melik izrazito usmerjen v regionalno

geografijo Slovenije in Jugoslavije, Plešič pa bolj v regionalne obdelave tujih dežel, čeprav je napisal tudi več študij o regionalni strukturi Slovenije.

Vrh v regionalni geografiji Slovenije pomeni podroben regionalnogeografski prikaz njenih posameznih delov v Melikovi Sloveniji II, ki ima 4 zvezke: Slovenski alpski svet, Slovenska Štajerska s Prekmurjem in Mežiško dolino, Posavska Slovenija in Slovensko Primorje. Zadnje delo je izšlo leta 1960. Z njimi smo Slovenci dobili prvo obsežno geografsko sintezo o naši deželi. Melik pa se ni ustavil samo pri regionalni predstavitvi Slovenije. Dve leti pred izidom Slovenskega Primorja je izšel njegov zemljepisni pregled Jugoslavije. Plešič (1950) ocenjuje to delo "kot vrhunsko delo slovenske geografije, ki častno reprezentira našo geografsko znanost ne samo v drugih predelih naše države, temveč tudi v inozemstvu". Poleg teh obsežnih del ima regionalni značaj še nekaj drugih razprav, ki jih je Melik napisal v tem času (Meze, 1960). Drug zelo pomemben dosežek v slovenski regionalni geografiji pa pomenijo Plešičeve knjige o tujih deželah. Z njimi smo dobili Slovenci moderne regionalne prikaze Amerike, Afrike, Južne Azije, Avstralije z Oceanijo in južnim polarnim svetom. Žal v tem sklopu ni izšla Evropa s Sovjetsko zvezo. V tem času je Plešič pripravil tudi Gospodarsko in politično geografijo sveta, ki jo je kasneje še dopolnjeval in predeloval ter je izšla kar še sedemkrat. To delo je predstavljalo tudi dolga leta pomemben regionalnogeografski učbenik. Plešič je kasneje napisal še celo vrsto regionalnih učbenikov za posamezne razrede gimnazije.

Pomembna pa so tudi dela, v katerih Plešič regionalizira Slovenijo. Omeniti je treba izrazito odmevno regionalizacijo Slovenije, ki je izšla v Geografskem obzorniku pod naslovom Slovenske pokrajine. Ta regionalizacija, v katero se je Plešič vedno bolj usmerjal, je ostala vrsto let ena najpomembnejših v slovenski geografski literaturi.

Poleg teh izrazito strokovnih del so izšla v tem obdobju tudi nekatera poljudna dela. Mednje sodi zbornik Slovensko Primorje v luči turizma in Planinova (1959) knjiga Naša domovina Jugoslavija. Obe knjigi predstavljata nov prispevek k širjenju poznavanja domačih pokrajin, saj je bilo tovrstnih del tedaj le malo.

Ob koncu prvega povojnega obdobja se pojavijo v slovenski geografiji dela, ki so bila znanilci nove usmeritve v regionalni geografiji po letu 1960. V teh delih so še kompletno obdelane večje pokrajinske enote, vendar je v njih že zaznati premike težišča k obravnavi nekega osrednjega pojava ali problema tiste enote. V vrsto takih del se uvrščata s svojima študijama Gams (1959) o Pohorskem Podravju in Vladimir Klemenčič (1959) o Pokrajini med Snežnikom in Slavnikom. Še močneje se uveljavi ta usmeritev v delih geografov, ki so izhajala med leti 1960 - 1970. V tem času se je povečalo število raziskovalcev na univerzi v Ljubljani, pedagoški akademiji v Mariboru in na geografskih inštitutih SAZU in univerze, ki so proučevali posamezne geografske probleme v neki pokrajinski enoti. Ilešič (1979, 144) je zapisal, da so bila dela, ki postavljajo v ospredje določene probleme regije, sistematično pospeševana. Taka dela so napisali: Titl (1965) o Koprskem Primorju, Bračič (1967) o Halozah, Jeršič (1967) o Bledu, Lojk (1967) o Škofji Loki, M. Vojvoda (1965) o Bohinju, Medved (1967) o Mežiški dolini, Žagar (1967) o Kozjanskem, Belec (1968) o Ljutomersko-ormoških gorica, Lah (1969) o Ljubljanskem barju, Pak (1969) o Zgornjem Dravskem polju itd. Delno se uvršča v to skupino tudi delo Soreta (1968). Taka dela po Ilešiču (1979) niso enciklopedične regionalne geografije, ker v njih prevladuje regionalni aspekt in jih zato štejemo k regionalnogeografskim.

Poleg teh obsežnih del ima tako usmerjenost tudi vrsta razprav, ki so izšle v Geografskem vestniku (Ilešič, 1978). Regionalnogeografske obdelave so izšle tudi v drugih publikacijah in kot samostojna dela. Mednje se uvršča kot poljudno regionalna knjiga Planine (1963) Slovenija in

njeni kraji, ki poleg Melikove Slovenije edina nudi prikaz celotne republike.

Poleg teh del o domačih regijah je izšlo tudi dvoje del o geografiji tujih dežel. Medve (1969, 1972) je napisal dvoje priročnikov za študij regionalne geografije na univerzi. Z njima je do neke mere nadaljeval delo Ilešiča, saj je zajel podobna območja. Najprej je izšlo delo o Afriki, ki je bilo kasneje ponatisnjeno. Sledila mu je knjiga o Latinski Ameriki. Oboje del kaže nov vsebinski koncept, čeprav gre za kompleten prikaz obeh celin. Pri Afriki je avtor po uvodnem poglavju predstavil naravnogeografske in družbenogeografske dejavnike in nato prešel k pregledu regij. Pri Latinski Ameriki enako kot pri Afriki v poglavju o naravnih in družbenih razmerah posveti posebno podpoglavje opredelitvi določenih regij na osnovi podnebja in vegetacije. Taka zasnova izhaja iz nove smeri v regionalni geografiji, ki stremi k opredelitvi faktorjev regionalne diferenciacije. Ta smer odseva tudi iz drugih regionalnih del, npr. iz Crkvenčičeve (1966) knjige o Afriki.

Slovenski geografi so po letu 1960 napisali še vrsto regionalnogeografskih prispevkov o Sloveniji, SFRJ in tujih deželah. Pregled Slovenske geografske bibliografije pokaže zanimivo spreminjanje števila del iz regionalne geografije, ki so jih napisali tudi negeografi in so geografsko zanimiva. Število člankov iz regionalne geografije Slovenije in SFRJ se je v dobi 1960 - 1975 gibalo okoli 10 na leto. Podobno je bilo v obdobju 1976 - 1984^{*/}. Krivulja, ki kaže število regionalnih del, poteka v glavnem enakomerno, izjema je le v primeru, ko je zajetih več let. Večje število del je izšlo tudi v letih 1971 in 1975.

Še bolj umirjena krivulja kaže število del iz regionalne geografije tujih dežel, le enkrat jih je bilo 16 v enem letu. Žal jih bibliografija ne

^{*/} To obdobje smo izločili, ker se je v letu 1976 spremenila metodologija bibliografske obdelave.

beleži več po letu 1977. Že iz števila regionalnih del se kaže določena stagnacija tovrstnih prispevkov. Če pogledamo še vsebino in izločimo netipične regionalne obdelave, je slika še slabša; npr. v letu 1975 je od 26 člankov 9 do 10 in v 1978 od 17 člankov le 4 do 5 takih, ki kažejo kompleksno obravnavo določene pokrajinske enote. Gams (1983), ki je prišel do podobnih zaključkov, razlaga upad regionalnih obdelav s specializacijo raziskovalnih kadrov in nezanimanjem za tovrstno tematiko na geografskih zborovanjih. K temu bi lahko pristavili še slabo poznavanje tujih dežel in upad del iz regionalne geografije sveta.

REGIONALNOGEOGRAFSKI ČLANKI V SLOVENIJI OD 1960-1984

Določeno podobo o regionalni geografiji pokaže tudi pregled člankov o Sloveniji, Jugoslaviji in tujih deželah, ki so izšli v 30 letnikih Geografskega obzornika, slovenskega časopisa za geografsko vzgojo in izobraževanje. Po številu med 1400 članki prevladujejo regionalnogeografski z 42,5 % (splošno geografskih je 26,7 % in ostalih 30,7 %). Po vsebini prevladujejo članki iz regionalne geografije Slovenije z 29,7 % vseh regionalnih člankov. Na drugem mestu so članki o Evropi in Sovjetski zvezi. Prav malo je bila obravnavana Jugoslavije in sicer le 13,1 % člankov, medtem ko članki o tujih deželah po posameznih celinah ne presegajo 10 %. Kaže se izrazita usmerjenost v obdelavo Slovenije in Evrope, kar je zaradi bližine razumljivo. Preseneča pa malo člankov o SFRJ, kar potrjuje misel o slabšem poznavanju širše domovine. Tudi malo člankov o tujih deželah kaže določeno slabost slovenske regionalne geografije. To je precejšnja škoda, saj je pri pouku geografije dokaj poudarjena regionalna geografija tujih dežel.

Po letu 1980 se kaže iskanje novih poti pri uveljavljanju regionalne geografije v šoli, podobno kot drugod v svetu. Učbeniki za osnovne in srednje šole so vsebinsko in metodološko usmerjeni v aktivizacijo učencev, kar se odraža tudi v kraješnanju vsebine. Znanje naj bi si pridobili tudi z reševanjem vaj v delovnih zvezkih. Take nove obravnave regionalne geografije Slovenije, Jugoslavije in tujih dežel še težko ocenimo, saj je minilo premalo časa za njihovo objektivno ovrednotenje.

F. Lovrenčak

Regionalna geografija ...

Tabela 1: Število člankov iz regionalne geografije v Sloveniji od 1960 - 1984 *

	1960-1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973-1974	1975
Regionalna geografija Slovenije in SFRJ	55	13	9	8	7	14	26	16	44	26
Regionalna geografija tujih dežel	52	4	11	5	9	11	10	16	14	9
Regionalni opisi (Slovenija, SFRJ)	8	6	17	7	20	12	5	5	14	
Tuje dežele	4	2								

Tabela 2: Število člankov iz regionalne geografije v Geografskem obzorniku **

Slovenija SFRJ	Evropa in Sovjetska zveza	Afrika	Azija	Amerika	Avstralija	Vsi članki iz regionalne geografije	Vsi članki v G.o.	%
177	171	47	58	46	18	595	1400	42,5
29,7 %	13,1 %	7,8 %	9,7 %	7,7 %	3,0 %	99,7 %		

* Vir: Slovenska geografska bibliografija 1960-1984. Ljubljana, 1966-1985.

** Vir: Turk J., 1985, Bibliografija Geografskega obzornika I (1954)-XXXI(1984), Geografski obzornik XXXII-2, Ljubljana.

Literatura:

- Belec, B., 1968, Ljutomersko-ormoške gorice. Maribor.
- Bohinec, V., 1925, Razvoj geografije v Slovincih. Geografski vestnik, I., Ljubljana.
- Bračič, V., 1967, Vinorodne Haloze. Maribor.
- Capuder, K., 1919, Naša država. Maribor.
- Cerkveničič, I., 1966, Afrika. Zagreb.
- Gams, I., 1959, Pohorsko Podravje. SAZU, Dela 9, Ljubljana.
- Gams, I., 1968, Prof.dr.Valter Bohinec - sedemdesetletnik. Geografski vestnik, XL, Ljubljana.
- Gams, I., 1983, Stanje in perspektiva slovenske raziskovalne geografije. Geografski vestnik, LV, Ljubljana.
- Geografska bibliografija Slovenije za leta 1960-1984. Ljubljana 1966-1985.
- Ilešič, S., 1938, Škofjeloško hribovje. Geografski vestnik XIV, Ljubljana.
- Ilešič, S., 1947, Gospodarska in politična geografija sveta. Ljubljana.
- Ilešič, S., 1950, Slovenska geografija v 30 letih ljubljanske univerze. Geografski vestnik XXII, Ljubljana.
- Ilešič, S., 1952, Amerika. Ljubljana.
- Ilešič, S., 1956, Slovenske pokrajine. Geografski obzornik III, št.2, Ljubljana.
- Ilešič, S., 1957, Afrika, Južna Azija, Avstralija z Oceanijo in južnim polarnim svetom. Ljubljana.
- Ilešič, S., 1969, Geografija (Petdeset let slovenske univerze v Ljubljani). Ljubljana.
- Ilešič, S., 1978, Petdeset letnikov Geografskega vestnika. Geografski vestnik L, Ljubljana.
- Ilešič, S., 1979, Pogledi na geografijo. Ljubljana.
- Jeršič, M., 1967, Vpliv turizma na razvoj naselja Bled. Geografski vestnik XXXIX, Ljubljana.
- Klemenčič, V., 1959, Pokrajina med Snežnikom in Slavnikom, SAZU, Dela, 8, Ljubljana.
- Lah, A., 1969, Ljubljansko barje. SAZU, Dela, 19, Ljubljana.
- Lojk, J., 1967, Razvoj mestne aglomeracije Škofja Loka v zadnjih sto letih. Geografski vestnik XXXIX, Ljubljana.
- Lojk, M., Meze, D., 1967, Bibliografija prof.dr.S.Ilešiča. Geografski vestnik XXXIX, Ljubljana.
- Medved, J., 1967, Mežiška dolina. Ljubljana.
- Medved, J., 1969, Afrika. Ljubljana.
- Medved, J., 1972, Latinska Amerika. Ljubljana.
- Melik, A., 1921(1), 1923(2), Jugoslavija. Ljubljana.
- Melik, A., 1935(1), 1936(2), Slovenija I, Ljubljana.
- Melik, A., 1954, Slovenski alpski svet. Ljubljana.
- Melik, A., 1957, Štajerska s Prekmurjem in Mežiško dolino. Ljubljana.
- Melik, A., 1958, Jugoslavija. Ljubljana.
- Melik, A., 1959, Posavska Slovenija. Ljubljana.
- Melik, A., 1960, Slovensko Primorje. Ljubljana.

- Meze, D., 1960, Bibliografija prof. Antona Melika. Geografski vestnik XXXII, Ljubljana.
- Pak, M., 1969, Družbenogeografski razvoj Zgornjega Dravskega polja. Geografski zbornik XI, Ljubljana.
- Pak, M., 1981, Nekaj misli o položaju v slovenski geografiji. Geografski vestnik LIII, Ljubljana.
- Planina, F., 1959, Naša domovina Jugoslavija. Ljubljana.
- Planina, F., 1963, Slovenija in njeni kraji. Ljubljana.
- Rutar, S., 1882, Zgodovina Tolminskega. Gorica.
- Rutar, S., 1892, Pokrežena grofija Goriška in Gradiščanska. Ljubljana.
- Seidl, F., 1907(1), 1908(2), Kamniške ali Savinjske Alpe. Ljubljana.
- Sore, A., 1969, Geografija nekaterih delov Celjske makroregije. Celje.
- Slovensko Primorje v luči turizma, Ljubljana, 1952.
- Šarabon-Komatar, 1916, Zgodovina in geografija Avstro-Ogrske. Ljubljana.
- Šarabon, V., 1922, Češkoslovaška republika. Ljubljana.
- Turk, J., 1985, Bibliografija Geografskega obzornika 1954-1984. Geografski obzornik XXXII, št. 2, Ljubljana.
- Vojvoda, M., 1965, Razvoj kulturne pokrajine v Bohinju. Ciklostirano na Oddelku za geografijo FF v Ljubljani.
- Žagar, M., 1967, Kozjansko. Geografski zbornik X, Ljubljana.

REGIONAL GEOGRAPHY IN SLOVENE GEOGRAPHY

The review of regional geographic works of Slovene geography can be divided into three stages. The first one is up to the establishment of University in Ljubljana, when the chair for geography has been established. This is a period of separate works dealing with bigger or smaller landscape units. Complex regional works sprang up in the second period between the establishment of the University and the second World war, for example: geographical description of Yugoslavia, Melik extensive The general geography Slovenia. Regional geographic studies spread very quickly in the third period, after the second World war. Slovene geography got several regional description of Slovenia, Yugoslavia and also of some continents. After the 1960 Slovene geographers wrote several regional studies with emphasize on specific phenomenon or problems. Regional geographic works have been decreasing after 1975. One of the

causes lies also in the bigger specialization of researchers. Regional geography of foreign countries is also in stagnation. It is srprising because a lot of time in the school is destined to the regional geography.